

Příběhy našich sousedů

Jarmila Křenková – Obyčejný život neobyčejných lidí

Rádi bychom vám představili paní Jarmilu Křenkovou, která letos oslaví 78. narozeniny. Celý své dětství a mládí prožila v komunistickém Československu a navzdory svému rozhodnutí nevstoupit do strany se jí podařilo v osobním životě i kariéře uspět.

Své dětství strávila v rodinném obchůdku, který její rodina vlastnila.

“...jsem to nevnímala jako dítě, ale ten obchod přešel pod jednotu Vsetín. Takže nikdy jsem o tom, abych pravdu řekla moc doma nemluvilo a bralo se to jako, že takhle to je.”

Přelomový rok 1968 byl bouřlivý nejen na politické scéně. Pražské jaro bylo příslibem nadějně budoucnosti, že se situace v Československu rozvolní. Jarmila se v této neklidné době seznámila se svým budoucím manželem.

“Tenkrát manžel učil v Senince a ředitel té školy, který byl členem komunistické strany, mu říkal doslova: ‚Jirko, musíš vstoupit do strany. Podívej se, jak to vypadá. My to musíme trochu rozpochybovat. Přichází takový ten správný vítr, už to nebude takové zkostnatělé a bude to všechno skvělé a výborné.‘ A takže i na té malé dědině se začalo mluvit o tom, že by mohlo přijít k něčemu, že bychom třeba mohli se sousedy mluvit trochu volněji, protože do té doby fakt nikdo nemluvil o tom...”

Jenže pak přišel 21. Srpen a všechny naděje v lepší zítřky ztroskotaly.

“Všichni členové strany, tedy můj manžel, museli se zúčastnit takových prvních prověrek a říct, že souhlasí se vstupem vojsk Varšavské smlouvy k nám. A protože můj budoucí manžel řekl, že nesouhlasí, tak jako jeho ředitel, který ho v uvozovkách nalákal do té komunistické strany, tak byli vyloučeni.”

V říjnu se mladý pár vzal, manželé se přestěhovali na Bystřičku.

“Manžel na obecním úřadě jim ale říkal, že je vyloučený ze strany a oni tenkrát řekli, to nevadí, že to je v pořádku, že tak prostě je vyloučený ze strany.”

Pak v 72. roce přišla druhá vlna prověrek.

“Že manžel je vyloučený ze strany a dělá ředitele, tak přišel za ním inspektor a řekl, že je to teda je problem, že nebude moc dál v té funkci zůstat, protože řekl pravdu, že nesouhlasí. Byl po půl roce vyloučen z nějaké organizace a teď má být postižen, že nemůže vykonávat tu funkci. Tak jsem řekla ne, napíšeme odvolání. Napsali jsme odvolání na krajský výbor strany. Manžel tam jel a tam mu řekli, že to nebudou řešit, že to bude řešit okresní výbor strany a na okresním výboru strany mu řekli, že nemůže být v žádné funkci ředitelské a ať je rád, že učí.”

A jak to bylo s paní Křenkovou? Navzdory tomu, že nikdy nevstoupila do strany, dosáhla paní Křenková vysokého postavení. Jako nejmladší žena v republice se stala vedoucí hospodářského střediska.

“V 76. takže v 28. roku jsem tu prodejnu po bývalém vedoucím přebrala a to v té době žena na takovém typu prodejny nebyla v republice, takže tam bylo víc takových absurdních věcí.”

A co by paní Křenková vzkázala této generaci?

“Abyste měli vždycky někoho, na koho se můžete, ne ani spolehnout, ale komu můžete říct svůj problém, s kým můžete sdílet radost, starost.”

“Abyste to dělali, aby vás to bavilo, největší štěstí pro člověka je, když dělá práci, která ho baví.”